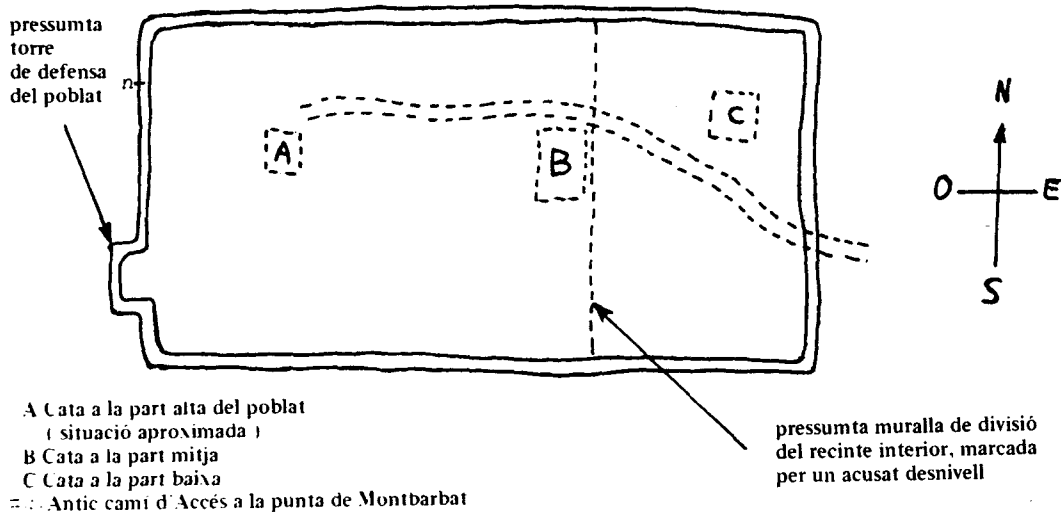

Montbarbat (1)

PLA PROVISIONAL DEL JACIMENT DE MONTBARBAT
(en espera del topogràfic dels Serveis Tècnics)

Si agafem un mapa i observem el terme municipal de Lloret – que gairebé té la forma d'un quadrat –, veurem que a l'angle nord-oest s'hi troba la muntanya de Montbarbat, amb una alçada de 331 metres. Efectivament, just al cim de tot d'aquesta muntanya hi ha la fita que marca el punt on s'acaba el terme de Lloret i on comença el de Maçanet de la Selva. Una mica més a ponent es troba el límit de Tordera.

Fins fa poc era difícil anar a Montbarbat. L'accés a la punta s'havia de fer per camins de carro mig perduts. Avui, per sort o per desgràcia, les urbanitzacions pròximes han obert carreteres amples fins a sota mateix de la muntanya i, àdhuc, fins a dalt. Amb cotxe, doncs, es pot arribar còmodament allà mateix. De fet, d'antics camins que portessin a Montbarbat n'hi havia diversos. Un d'ells va per Sant Pere del Bosc, passa al costat del Turó del Vilar, per Cals monjos i pel Pi Gros. També s'hi podia arribar per Can Daura, per Can Buigas o pel camí que segueix la carena, per Monturiol. Del cantó de Maçanet i de Vidreres hi ha d'altres camins, la majoria dels quals, com els de la banda de Lloret, serveixen d'unió de masos i cases de pagès antiquíssimes. Sembla que a l'indret mateix del Montbarbat, segurament al vessant de migjorn de la muntanya, va haver-hi també una casa de pa-

gès. Així, entre la documentació de l'Arxiu Municipal, en els ròssecs-pagues dels anys 1799 i següents, fins al 1806, hi figura, entre els pagesos, el "Masover de Montbarbat", que pagava una lliura i setze sous anuals.

Si hom puja cap a dalt, la panoràmica que s'obre davant dels ulls és magnífica, especialment de cara a l'interior. Al darrera teniu el mar, la costa, el verd dels boscos, – els que encara estan verges o quasi verges d'urbanitzacions – i el poble de Lloret, visible en part. A poca distància de la nostra vila, cap a garbí, Blanes. Pel cantó de llevant no s'arriba a veure Tossa, amagada darrera la serralada litoral. Mirant cap a l'interior, hom veu la plana de Vidreres, amb el nucli urbà, i, més al fons, Sils, Riudarenes, Santa Coloma de Farners, al peu de les Guilleries. Del cantó de Girona, la vista segueix encara perdent-se molt enllà. Al cantó de ponent tenim Tordera i, més al nord – nord-oest –, hom reconeix el castell d'Hostalric. Es evident, doncs, que es veuen molts campanars. I no sols de poble, sinó també de santuaris situats en llocs ben estratègics, com per exemple, el de l'Argimont. Posats a comptar, segurament en trobaríem més de set. Tal vegada per això resulta tan enigmàtica aquella llegenda que diu que al cim de Montbarbat hi ha un tresor enterrat en un lloc de d'on s'albiren set campanars. Com que la llegenda no diu si són campanars de poble o si valen els santuaris, aneu a saber! Hi ha, però, qui es creu aquestes llegendes i, a vegades, alguns forats i sots dispersos donen testimoni de l'intent de recerca. És clar que llegendes d'aquest tipus no són exclusiva de Montbarbat. Gairebé a tots els castells hi ha vedells d'or enterrats i semblantment passa amb les ermites. Montbarbat, d'altra banda, encara té altres llegendes (1).

No ens estranyaria que aquestes ensarronades partis- sin sovint de les prospeccions fetes per algun aficionat a l'arqueologia. Sempre hi ha qui ho veu i imagina més del que hi ha. Per a les persones no iniciades en la història antiga, l'arqueòleg – professional o aficionat – és un somnia- truites o bé un buscador de tresors. Recordo una vegada que em trobava en el Turó Rodó, sobre les roques de "Es Frares", gratant en un costat de marge on m'acabava de sortir una fusaiola i on estava apareixent el fons d'una àm- fora de base cònica, que van treure el nas un parell de visi- tants d'edat madura. Em van mirar de reüll, van fer un volt

Reunió cimera a Montbarbat: l'arqueòloga Maria del Vilar, amb els alcaldes de Lloret i Maçanet, Srs. Martínez i Munsó, el mestre Sr. Serra i consellers de l'Ajuntament de Maçanet.

En Canyelles
Tel. 36 49 28

UN RESTAURANT
PARA TODAS SUS OCASIONES

CARAVANAS BENIMAR

SORT-7

AREA DE EXPOSICION, VENTA E INVERNAJE
Situada a 100 m. de la salida 7 Autopista A17
L'Vidretera - Massatet de la Selva

Informació: Tel. 972 36 49 04 - Ajunt. C. 972 36 59 39
Lloret de Mar - Gerona

PINTURAS
FERRETERIA
PERFUMERIA
ARTICULOS DE LIMPIEZA
PINCELES
PAPELES PINTADOS
PLASTICOS

C/. Rovira de Dalt, 7 - Tel. 36 59 39
LLORET DE MAR (Gerona)

Droguería REINA

en FINTUR

Ajuntament de
Casas viejas, en Lloret, en segunda línea. Fincas Rústicas
Pisos - Apartamentos - Torres - Chalets
Bar propio para Discoteca
C/. Mártires, 8 - Tel. 36 57 75 - Lloret de Mar

Aparent dolmen de la zona de Montbarbat.

i, quan van entornar-se'n, l'un li va dir a l'altra, somrient per sota el nas: "Aquest deu buscar l'olla!" Sempre he pensat, després d'això, que podria molt bé ser que algun antic aficionat hagués fet com jo a Montbarbat i qui l'hagués vist hagués imaginat la pretesa recerca del tresor. I vet aquí la llegenda llançada.

Perquè, efectivament, Montbarbat és un jaciment interessant per als arqueòlegs. Fins no fa gaire era poc més que una suposició. De Montbarbat n'havíem parlat alguna vegada dins del Centre d'Iniciatives Culturals, però només fent comentaris de que calia anar a veure si hi havia alguna cosa. L'amic Sr. Xibert, bon coneixedor dels voltants de Lloret, m'havia parlat de troballes de ceràmica superficial dispersa. Recordo que a mi, personalment, tot això m'havia incitat la curiositat. I un bon dia, a tall d'excursió, vaig decidir d'arribar-hi. Amb el mapa topogràfic d'escala 1/50.000 a la mà, vaig veure que queia relativament prop de la carretera general de Barcelona a França, des d'on semblava que hi havia camins més transitables. Amb aquesta idea, amb un 850, vaig penetrar fins el lloc anomenat Vall de Maria, on en temps remots hi havia hagut un convent, construït en l'Edat Mitja sota la protecció de Mahalta, muller de Ramon Berenguer II, que fou ocupat per dames nobles subjectes a l'Ordre de Poblet i que, posteriorment, en el segle XII, va estar format per una comunitat de bernades sota la protecció dels cavallers Jofre de Rocabertí i Berenguer de Maçanet. Sembla que l'esmentat convent va desaparèixer el segle XVI, en passar les monges al monestir de Sant Daniel de Girona, donat que el lloc on estaven tenia molt poca seguretat davant d'actes de banditatge i d'assalts de malfactors (2). A la casa de pagès que hi ha actualment van dir-me que amb cotxe no arribaria pas més enllà i que per arribar a Montbarbat era millor que aprofités els camins de la urbanització "Los Pantanos", entrant per la carretera de Vidre a Lloret, en el trencant on s'anunciava el restaurant "L'ànec". Seguint aquestes pistes i després de rebre més informació d'un estadà del Mas Piviller, per un camí de carro llargíssim i no sempre en bon estat, que seguia per dalt la carena, vaig fer arribar el meu 850 fins a la punta mateixa de Montbarbat.

A flor de terra, del cantó nord, apareixia ben visible un parament de muralla recolzat sobre la roca granítica que en aquest punt, precisament, forma una notable elevació. Aquest parament fou desfet superficialment, més tard, per una màquina de l'empresa urbanitzadora que més avall també va partir la muralla. Unes prospeccions superficials van facilitar-me tot seguit unes mostres de ceràmica comuna del mateix tipus de la que es troba al jaciment del Puig de Castellet. Hi havia fragments de ceràmica a torn i d'altres de ceràmica més tosca, a mà. Tot allò que eren suposicions resultava veritat; estàvem en presència d'un jaciment, segurament també ibèric. L'emplaçament d'aquest pressumpte

poblat era magnífic, com és normal en aquest tipus de construccions, per raons estratègiques. Qualsevol enemic podia ser fàcilment vist a temps. L'elevació del terreny facilitava poder-se fer forts.

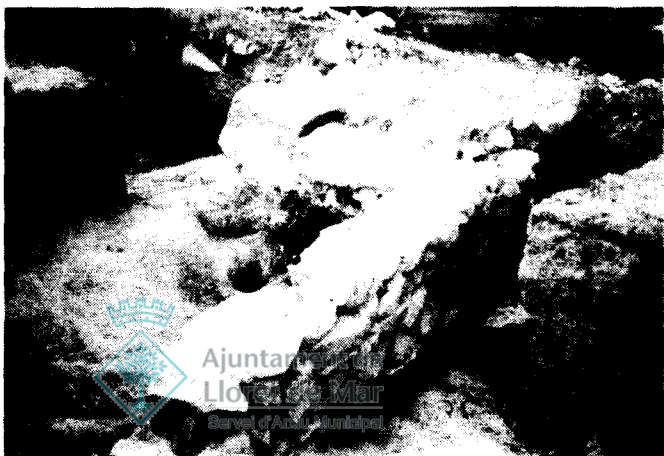
Vaig tornar-hi diverses vegades a Montbarbat, una d'elles acompanyat del senyor Gil, president del Centre d'Iniciatives Culturals. Vam acabar de recórrer part del perímetre visible del poblat. El nostre entusiasme anava en augment. En una cata a l'angle sud-oest va aparèixer una fusaïola. En una altra, abundants fragments. En vaig començar a parlar a l'Ajuntament, en el sentit de que s'havia de preveure la protecció de la zona. No crec que, a part de somriure, en fessin gaire cas. Fou després, sota l'alcaldia d'En Jordi Martínez, que vam fer-hi una mena d'expedició diversos consellers, l'Angel Martínez, el mateix Jordi, etc. Vam prendre mesures i vam baixar ja amb la convicció que el jaciment podia tenir importància. D'altra banda, l'existència de vestigis de l'home primitiu per aquestes contrades està prou demostrada. Tant, que fins i tot fou inventat un pressumpte dolmen en el Turó de les Roques (242 m.), a poca distància de Montbarbat. Però aquest dolmen, visitat a petició nostra per un expert com és el Sr. Lluís Esteva Cruanyas, autor de magnífics estudis sobre els magalits de les Gavarres, va resultar ser únicament un resultat de la disgregació de les roques granítiques que abunden en el terreny. Per si de cas, el Sr. Gil i jo ja hi havíem fet una cata, que va resultar totalment negativa.

per JOAN DOMENECH MONER

(Continuará)

Muralla apareguda a les excavacions de Montbarbat.

Un detall de les excavacions del mes de juny

Parament de la muralla nord, que fou destruït per les màquines urbanitzadores.

SUCESOS

* UN INCENDIO EN EL BOSQUE

En la tarde del pasado martes, sobre las dos de la tarde, se produjo un incendio en el cerro situado detrás del Hotel Olímpic, quemándose una parte de bosque, sin que el fuego llegara a tomar grandes consideraciones al ser dominado inmediatamente por los servicios de Bomberos de nuestra localidad.

* Y OTRO MAS EN EL HOTEL NIZA

Pero no exactamente en el mismo hotel Niza, sino en la parte posterior del mismo donde unos cubos de basura, seis en total, tal vez por descuido o gamberrada, entraron en fuego con tal aparatosidad que, las llamas y el humo hicieron necesaria la presencia de nuestros bomberos en el lugar, precisamente cuando estos regresaban de prestar su servicio en el anterior fuego cercano al Olímpic. El suceso se produjo sobre las dos y media de la tarde

* ROBAN DOS CICLOMOTORES

Dos súbditos ingleses, tal vez por aquello de que los paseos gratis, son más paseos, se apropiaron de dos ciclomotores estacionados a la puerta del Hotel Continental y así como el que no quiere la cosa, se largaron tan campantes. El caso es que a los dueños de los "dos ruedas" la cosa no les hizo gracia alguna y puesta la correspondiente denuncia, se localizó a los dos alegres ingleses que resultaron ser: Anthoni Jhony Elvar, de veinte años de edad y su compañero Robert Anthoni Morgan, de dieciocho, los cuales en vehículo de cuatro ruedas, fueron llevados dando un paseo hasta el Juzgado de Santa Coloma de Farnés y no para degustar las sabrosas pastas de aquella localidad, precisamente.

* EN UN CHALET DE LA COSTA D'EN GALLINA

En un chalet de esta urbanización, se produjo un robo que su dueño, Adolfo Juan Garrigós ha denunciado, sin saber quién o quienes han sido los autores del mismo. El caso es que los cacos se le han llevado un Televisor en color; unos doscientos discos, un tocadiscos y algunas botellas de coñac; simplemente, nos parece que los ladrones deberían estar preparando alguna fiestecita.

* SE RECUPERA UN COCHE

En nuestra localidad se ha recuperado el vehículo Seat 1430, matrícula B- 6640 - AN, propiedad de Antonio Sallent Beltrán, el cual le había sido sustraído en Barcelona.

¡ CUIDADO CON LAS CARTERAS !

Porque durante la pasada semana se han tramitado,